

τοῦ χοροῦ τούτου ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ κ. D. Helbig ἀποσπῶμεν περιέργους τινὰς σκηνὰς:

Τὸ Cotillon ἥρετο διὰ παραστάσεως μονομαχίας τοῦ 20. αἰῶνος, καθ' ἣν πρὸς ἀπόκτησιν τῶν χορευτριῶν οἱ χορευταὶ ἀνά δύο ἡμέραντο διὰ τῶν Ειφῶν, ἀλλ' εἰς ἐκάστην σύγκρουσιν τῶν λεπίδων σπινθῆρες λαμπρότατοι καὶ τόξα βολταῖκά φωτεινότατα ἔξεπέμποντο ἐξ αὐτῶν ἐκχέοντα θευμασίαν καὶ μαγευτικώτατην λάμψιν.

"Οταν ἐκάθητο χορεύτριά τις καὶ προσήρχετο χορευτής, μεθ' οὐ συγκατένευε νά χορεύσῃ, εὐθὺς πολυάριθμοι ἡλεκτρικοὶ λαμπτῆρες ὑπερκείμενοι τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ἐν σχήματι στεφάνων ἤναπτον συγχρόνως καὶ ἀπετέλουν λαμπρότατον φωτεινὸν στέφανον.

Κλωδοὶ ἐν μεταλλικῶν συρμάτων λιαν στερεοὶ ἐκάλυπτον ὡραῖας ἀνθοδέσμας ἥσαν δὲ αὗται τοποθετημέναι ἐπὶ ἡλεκτρομαγνητῶν κεκρυμμένων, εἰς οὓς οἱ κλωδοὶ κατεῖχον θέσιν δπλισμῶν. Προσήρχετο εἰς χορευτής καὶ μεθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις δὲν ἥδυνατο ν' ἀποσπάσῃ τὸν κλωδὸν καὶ λάση τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀνθοδέσμην, διπος τὴν προσφέρει εἰς τὴν κυρίαν, ἐνῷ ἔτερος εὐρίσκων τὸ κομβίον καὶ διακόπτων τὸ ρεῦμα κατέστρεφε τὴν μαγνητικὴν δύναμιν τοῦ ἡλεκτρομαγνήτου καὶ ἀπέσπα εὐκολώτατα τὸν κλωδόν.

"Ανθη τεχνητά διαφόρων εἰδῶν ἐμπεποιημένα διὰ καταλήλων χημικῶν οὐσῶν προσεφέρθησαν εἰς τὰς κυρίας, ἐν δεδομένῃ δὲ στιγμῇ ἐδόθη τὸ σημεῖον καὶ ἐρραντίσθησαν ταῦτα διὰ ψεκαστῆρος μὲν ὕδωρ περιέχον ἀνθρακικὸν νάτριον πάραυτα ποικιλώτατοι χρωματισμοὶ ἀνεφάνησαν ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ τέλος τοῦ Cotillon ἐστινείῳθή διὰ λαμπροῦ πυροτεχνήματος ἐπί τίνος ἐν τῷ μέσῳ τραπέζης ἐτοποθετήθησαν εἰς ὡραῖα συμπλέγματα διάφορα βραχιόλια καὶ ἔτερα κοσμήματα κατεσκευασμένα ἐξ ἀργιλίου καὶ προσδεδεμένα ἐκαστον εἰς μανδήλιον ἐκ πυροξυλίνης ἐνῷ δὲ προσκληθετοι αἱ κυρίαι ὡρησαν ἵνα παραλάβῃ ἐκάστη τὸ ἀνήκον αὐτῇ, εἴδον αἰφνῆς ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς τραπέζης καὶ νά κατακύσῃ αὐτά χωρὶς νά ἀφήσῃ ἴχνη.

Τοιαῦτα καὶ πολλά ἄλλα περίεργα ἀπετέλεσε καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν δὲ ἡλεκτρισμὸς ἐκπλήσσων καὶ εὐχαριστῶν ἄκμα διὰ τῶν ἀπροσδοκήτων καὶ θαυμασίων αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων⁽¹⁾.

Ν. Γ.

Ἐξερεύνησες τοῦ βυθοῦ τοῦ Εὔξεινου Πόντου.

"Ἐπιτροπεία ἐπιστημονικὴ ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς διορισθεῖσα χυδερνήσεως ἔζητασε κατὰ τὸ παρελθὸν ἡρός τὸν βυθὸν τοῦ Εὔξεινου Πόντου κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ιδίως δὲ μεταξὺ Οδησσοῦ, Σεβστούπολεως, Βατούμ καὶ Βοσπόρου. Εὑρε δὲ ὅτι ὁ Εὔξεινος Πόντος τὴν μεγίστην αὐτοῦ βαθύτατα ἐκ 2250 μέτρων ἔχει περίπου ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ, περὶ τὸ ὄπιον δὲ βυθὸς εἶνε δύμαλὸς καὶ σχεδὸν ὄριζόντιος καθ' ἀπάσσας τὰς διευθύνσεις. "Εξαρσίς τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ταῦτης μεταξὺ Κριμαίας καὶ Μ. Ἀσίας, ὡς ἐπιστένετο, δὲν ὑπάρχει.

Τὸ δύμαλώτερον μέρος τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ταῦτης λεκάνης, ἔχον μέγιστον βάθος μόλις 180 μέ-

(1) "Ιδε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 17. Μερίου τοῦ παρόντος ἔτους τὴν περιγραφὴν τοῦ ἡλεκτρικοῦ συμποσίου γενομένου κατὰ Ιανουάριον ἐν Νέφ. Υδρκη ἐν τῇ λέσχῃ Φραγκλίνου.

τῶν, κείται πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ ταῦτης, ἀκριβῶς μεταξὺ τῶν ἔκβολῶν τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Βορυσθένους, ἔνθα ἐπιστρώνυται τὸ ὑπὸ τῶν μεγάλων τούτων ποταμῶν ἀπὸ τῆς κεντρικῆς Εύρωπης καὶ τῆς Ρωσίας καταφερόμενον στερεὸν ὄλικὸν (ἰλύς, ἄμμος, ωροκάλαι). — "Η πρὸς τὰ βάθη τοῦ Εὔξεινου Πόντου παρατηρούμένη θερμοκρασία είνε ἀκανόνιστος, δὲν ἐλαττοῦται δηλ ἐναλόγως τοῦ βάθους, ὡς διδάσκει τὸ κατωτέρω παράδειγμα. Κατὰ τὸν μῆνα Ιούλιον παρετήρησαν τὰς ἔξης θερμοκρασίας.

"Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης 23°0. Κελ.

εἰς βάθος;	9 μέτρ.	21,2	»
»	18 »	15,6	»
»	72 »	7,5	»
»	108 »	8,0	»
»	126 »	8,5	»
»	370 »	9,0	»
»	1650 »	9,1	»
»	1200 »	9,3	»

"Η εἰς μαγειρικὸν δὲ ἄλλας περιεκτικότης τοῦ ὄδατος τοῦ Εὔξεινου Πόντου αὐξάνει ἐναλόγως τοῦ βάθους. Οὕτως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης τὸ ὄδαρο ἐμπεριέχει 1,729 0/₀ ἀλατος, εἰς βάθος δὲ 1650 μέτρων ἐμπεριέχει 2,233 0/₀. Ο Εὔξεινος Πόντος, ἐνεκα τῶν πολλῶν εἰς κύτον χυνομένων ποταμῶν καὶ τῆς ἀσθενεστέρας ἐπ' κύτον ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων γινομένης ἔξατμίσεως τοῦ ὄδατος, ἐμπεριέχει σχετικῶς μικροτέραν ποσότητα μαγειρικοῦ ἀλατος ἢ η Μεσόγειος θάλασσα. Διὰ τοῦτο τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Πόντου ἐπιπλέον ἐλαφρότερον ὕδωρ, τὸ ἐμπεριέχον μικροτέραν ποσότητα ἀλατος, ἀποτελεῖ διαρκὲς ρεῦμα, ρέον διὰ τοῦ Βοσπόρου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ελλησπότου πρὸς τὸ Αίγαον καὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ἐνῷ ἔτερον ρεῦμα θαλασσίου ὄδατος, ρέει ἀντιθέτως πρὸς τὸν Εὔξεινον Πόντον, διπος ἐπιφέρει τὴν ισορροπίαν.

K. M.

Ἀπομόνωσις τῶν ἡλεκτρικῶν ἀγωγῶν διὰ παραφένης

"Ο κ. Boudréaux, ἐπιμελητὴς τοῦ φυσικοῦ ἐργαστηρίου ἐν τῇ πολυτεχνικῇ σχολῇ, ὑπέβαλεν εἰς τὰς τελευταίας ἑταῖρας συνεδριάσεις τῆς Γαλλικῆς ἑταῖρικῆς τῆς φυσικῆς μέθοδον ἀπομονώσεως τῶν ἡλεκτροφόρων ἀγωγῶν, καθ' ἣν τὸ πρὸς ἀπομόνωσιν σῶμα στηρίζεται διὰ τοῦ οὐλίνου αὐτοῦ ὑποστηρίγματος ἐπὶ τῇ ἡλίᾳ παραφίνης ἔχουσης ἐκατοστῶν τινῶν μῆκος. Αἱ οὕτως ἀπομονούμεναι συσκευαὶ διατηροῦσι τὸν ἡλεκτρισμὸν ἐπὶ πολλὰς ὥρας (τοῦ ἡέρος ὄντος ξηροῦ) καὶ μάλιστα, ἐὰν λαμβάνηται φροντὶς ὥστε ἡ παραφίνη νά εἶνε καθαρὰ καὶ ἀπηλλαγμένη πάσῃς κόνεισι, δύναται νά διατηρηθῇ ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐπὶ ἡμέρας καὶ μῆνα ὀλόκληρην.

N. Γ.

Τύποις Πάσαρη καὶ Βεργιανίτου.